

**DIUMENGE TERCER
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Llegien de manera clara el llibre de la llei, perquè la lectura fora entenedora

Lectura del llibre de Nehemies

8, 2-4a.5-6.8-10

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la llei davant del poble reunit.

Hi havia hòmens, dones i xiquets amb ús de raó.

Era el dia primer del mes seté.

I allí, en la plaça de davant de la porta de les Aigües, des de l'alba fins al migdia,

Esdres va anar llegint el llibre de la llei davant de tots: hòmens, dones i infants amb ús de raó.

Tot el poble escoltava atentament la lectura.

Esdres, el mestre de la llei,

estava dret damunt d'una tribuna de fusta,

preparada expressament per a l'ocasió.

Esdres, que estava situat per damunt del poble,

va obrir el llibre davant de tots,

i llavors tot el poble es posà dret.

Esdres beneí el Senyor, Déu gran,

i tot el poble alçà les mans i respongué: «Amén, amén».

Després es prosternaren amb el front en terra i adoraren el Senyor.

Llegien de manera clara el llibre de la llei de Déu,

i alguns levites n'exposaven el sentit,

perquè la lectura fora entenedora.

En sentir les paraules de la llei, tot el poble plorava.

Per això Nehemies, que era governador,

Esdres, el sacerdot i mestre de la llei,

i els levites que explicaren el text a la gent,

els van dir:

— «La festa de hui és santa, dedicada al Senyor, el vostre Déu: no vos lamenteu ni ploreu.»

Perquè tota la gent plorava mentres escoltava
les paraules de la llei.

Esdres va afegir:

— «Aneu-vos-en ara.

Aneu, mengeu bé, beveu bones begudes i repartiu-ne
als qui no tenen res preparat,
perquè la festa de hui és santa, dedicada al nostre Senyor.

No vos entristiu:

la joia que ve del Senyor és la vostra força.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

19 (18), 8.9.10.15 (R.: Jo 6, 63b)

R. Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm allò que el Senyor disposa,
dona saviesa als ignorants.

R. Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplin el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

R. Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.

R. Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

Que les paraules que m'ixen dels llavis
i els pensaments que el meu cor medita
vos siguen agradables, Senyor,
penyal meu, redemptor meu.

R. Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

LECTURA SEGONA

Vosaltres sou el cos de Crist i cada u n'és un membre

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

12, 12-30

Germans:

Crist és com el cos humà,
és u, encara que tinga molts membres,
ja que tots els membres, encara que en siguen molts,
formen un sol cos.
Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures,
hem sigut batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos,
i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.

Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

Si el peu deia: «Com que no soc mà, no soc del cos»,
no per això deixaria de ser del cos.

I si l'orella deia: «Com que no soc ull, no soc del cos»,
no per això deixaria de ser del cos.

Si tot el cos fora ull, ¿com podria sentir?

Si tot el cos fora orella, ¿com podria olorar?

Però, Déu ha distribuït en el cos
cada un dels membres de la manera que li ha semblat.

Si tot el cos es reduïra a un sol membre,
¿on estaria el cos?

Per això els membres en són molts, però el cos és u.

L'ull no pot dir a la mà: «No em fas cap falta.»

Ni tampoc el cap als peus: «No em feu cap falta.»

Ben al contrari,

els membres del cos que pareixen més dèbils
són els més necessaris,

els qui ens pareixen menys dignes, els cobrim amb més honor; i

els qui tenim per menys decents,

els tractem amb més decència

que no necessiten els més decents.

Déu ha disposat el cos de tal manera

que ha donat més honor als membres que més en necessiten,
perquè en el cos no hi haja divisions,
sinó que tots els membres tinguen la mateixa sol·licitud
els uns pels altres.

Per això, quan un membre patix,
tots els altres patixen amb ell,
i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

En conseqüència,

vosaltres sou el cos de Crist
i cada u n'és un membre.

En l'Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols;

en segon lloc, profetes;

en tercer lloc, mestres;

després, els qui tenen poder d'obrar miracles;

després, els qui tenen el do de guarir,

d'ajudar els altres,

de guiar-los,

de parlar en llengües.

¿Són tots apòstols? ¿O tots profetes? ¿O tots mestres?

¿Tots fan miracles? ¿Tenen tots el do de guarir?

¿Tots parlen en llengües? ¿O tots les saben interpretar?

Paraula de Déu.

EVANGELI

Hui es complix l'Esriptura que acabeu d'escoltar

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

1, 1-4; 4, 14-21

Són molts els qui han començat el treball d'escriure un relat dels fets que s'han acomplit entre nosaltres, valent-se del que ens han transmés els qui des del principi en foren testimonis oculars i després esdevingueren servidors de la Paraula. També jo, havent-me informat minuciosament de tot des dels orígens, he decidit escriure-t'ho, il·lustre Teòfil, en una narració ordenada, perquè constates la solidesa dels ensenyaments que has rebut.

Llavors Jesús, ple del poder de l'Esperit, se'n tornà a Galilea. La seua fama s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les seues sinagogues i tots l'alabaven.

I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, entrà a la sinagoga i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cegos el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.»

Després plegà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i s'assentà. Tots els qui estaven en la sinagoga

tenien els ulls posats en ell.

Llavors començà a dir-los:

— «Hui es complix l'Esriptura que acabeu d'escoltar.»

Paraula del Senyor.